

ערב

ממַרְפֶּסֶת קוֹמָה ה"א
 אֲנִי מִתְבוֹנֵן בְּתוֹי פָּנָיו שֶׁל הָרְחוֹב
 הַמוֹן הַמוֹצֵיא אֶת מִטְמוֹנֵי הָעֵבֶר, מִשְׁקִיפִים בְּדַמְיוֹנָם
 אֶל רַחֲבַת הָעֵתִיד
 לְטָנָא שֶׁל פְּרֵי אֶסוּר מִיַּחֲלִים

ממַרְפֶּסֶת קוֹמָה ה"א
 רֵאשֵׁי הַהַמוֹן, בְּמַחְשְׁבוֹת זְבוֹת שְׁמַקְצֵבֵן דְּכַאוּן
 תַּעֲרַבְתָּ שֶׁל פֶּחַד וְתַאוּוֹה מְשִׁיטֵת בְּתוֹכָם
 וְהֵם זוֹעְקִים גַּם־יַחַד
 אֲנִי שׁוֹמֵעַ דְּמָמָה הַמְדִירָה שְׁנָה מְעִינֵיהֶם

מִחֹר הַמְנַעֵוֵל הֵם מְצִיִּצִים
 אֶל אֲדוֹנָם שָׁבוּ תוֹפְחוֹת תְּקוּוֹתֵיהֶם

הַלִּילָה זֶה הָאֵבִיר זֶהֱב הַשָּׁעַר,
 עוֹלָה עַל בְּתֵי הַהַמוֹן בְּרֵאשׁ צָבָא הַחֲשֶׁךְ
 תְּכַרְיִכִים שְׁחוֹרִים גּוֹפְלִים
 מִמַּרְפֶּסֶת קוֹמָה ה"א
 אֶל קַרְקַע הַהַמוֹן
 וְהֵם פּוֹנִים אֶל שְׁמֵי־הַתְּבוֹדָדוֹת
 וְנָמִים, הֵם וְסִיּוּטֵיהֶם, אֶת שְׁנֵתָם.

ממַרְפֶּסֶת קוֹמָה ה"א
 חֲלוֹמוֹתֵיהֶם מְזַדְחָלִים לְרְחוֹב
 וְעוֹבְרִים אֶת סֶף מְצִיאוֹתָם שֶׁלִּבְרִיּוֹת

הַהַמוֹן –
 מִמַּרְפֶּסֶת קוֹמָה ה"א
 הַצִּיּוּלִיּוֹצִיָּה עֶקְפָה אוֹתוֹ

גליון 84-85, ינואר-פברואר 1987

מערבית: ששון סומך